

ב. נבוכדנצר שלח את דニיאל למקום אחר. לרבות הולך לכרכות נהר גודול במצרים (ו"ג בטורא - הר). שמואל אמר: להביא זרע אספסת. ורבי יוחנן אמר: להביא חורי אלכנדריא ללבב. ושלשה היו באותה עזה שיצא מן המוקם; הקב"ה - שלא יאמרו בוכות דニאל ניצלו. דニאל - חשש פן קויים בו 'פסיליהם תשרפון באש' לפי שנובוכדנצר עשו אלוות. ונבוכדנצר - שלא יאמרו שرف את אלהיו.

ג. יושע הכהן הגדל והשליך לבבשון עם שני נבאי השרק אהאב בן קוליה צדקיה בן מעשיה. ואע"פ שניצל ממות בגדיו נשרפו, לפי שהיו עמו שני רשיים ונינתנה רשות לאש לשולט. ולכך גענש, לפי שהיו בניו נושאים נשים שאינן הגנות לכהונה ולא מילה בהם.

ד. שם עולם אתן לו - דרשונו על דニאל, שנקרה הספר על שמו.

דף צד

רא. א. מפני מה לא געשה חוקיוו משה?

ב. כיצד הייתה מיתתם של סנחריב וחילתו?

ג. מפני מה זכה אותו רשות להקרא 'אסנפר רבא ויקירא'?

ד. בשל איזה עון עלה מלך אשר על ישראל?

ה. מפני מה ניצלה ירושלים?

א. ביקש הקב"ה לעשות חוקיוו משה [וסנחריב גוג ומגוג], אך מפני קטרוגה של מדת הדין על שלא אמר שירה לפניו הקב"ה על כל הנשים שנעו לוז, לכך לא געשה משה.

ב. לדברי רבי יוחנן, חילות סנחריב גופם נשרף תחת בגדיهم. ולרבי אלעוז, שריפת נשמה וגוף קיים (וע' שבת קיג: בשינוי).

ג. לכן זכה אותו רשות להקרא 'אסנפר רבא ויקירא', מפני שלא סיפר בגנותה של ארץ ישראל, שאמר ולקחי אתכם אל ארץ הארץם ולא אמר שהיא עדיפה ממנה.

ד. מפני שהעם מס במלכות בית דוד, ורצו ברצין ובבן רמליהו, לכן עלה מלך אשר על ישראל.

ה. לכן וכתחה ירושלים לעשות להם נס כעובי הים וכדורכי הירדן, להינצל מאשור, מפני ריבוי עסק התורה שפועל חזקה המלך [שmeno של חזקה היה דולק בתמי כנסיות ובבתי מדרשות].

דף צה

רב. א. על מה גענש דוד בכליוון רוב זרווע?

ב. אלו שלשה אנשים קפזה להם הארץ, ומהו לשון 'קפזה'?

ג. כמה אנשים נשארו מכל מתחנה סנחריב?

א. עונש כלין רוב ורע דוד בא על כך שעיל ידו נהרגה נוב עיר הכהנים ונטרד דואג האדומי ונחרגו שאל ושלשת בניו.

ב. אלו שקפיצה להם הארץ: אליעזר עבד אברהם, יעקב אבינו ואבישי בן צוריה. ולשון 'קפיצה הארץ' – נתקירה ונתכויצה, כמו 'לא תקפרין את ייך' (רש"י).

ג. רב אמר: עשרה נשתיירו מוחנה העזום של סנהדריב. שמואל אמר: תשעה. ר' יהושע בן לוי אמר: ארבעה עשר. והסמכו כולם דבריהם על הכתובים מבואר בגמרא. ר' יוחנן אמר: חמשה – סנהדריב ושני בניו – אדרמלהך ושראצרא, נבוכדנצר ונבוארדן.

דף צו

רג. א. מה תשובה השיבו לירמיהו על שאלתו 'מדוע דרך רשותים צילה?'?

ב. בן יכבד אב ועבד – אדני – קלפי מי נאמרו הדברים?

ג. האם נבוכדנצר בעצמו עללה לירושלים? אלו אומות יעוזו לו וסיעו והכבה?

ד. מה היה סופם של געמן ונבוארדן?

ה. אלו רשותים ידועים, מבני בניהם למדו תורה?

א. דרך רשותים צילה מפני שהקב"ה משלם שכרים בעזה, אפילו על מעשייהם הקטנים המועטים. כגון הצלתו של נבוכדנצר הרשע, בגלל ארבע פסיות שרצו למען בכור ה'. וכל שכן שישלם שכר גדול מאדձדיקם.

ב. בן יכבד אב – זה בלאדן בן בלאדן, שהיה כותב שמו ושם אביו, כדי לכבדו.
עבד אדני – כבשו של נבוארדן לנבוכדנצר, שחקק במרבבתו דמות דיזוקנו של נ"ג, או לדעה אחרת – שהיתה בו אימה יתרה לרבו, ודומה כמו שעמד לפניו.

ג. נבוכדנצר עצמו לא עללה ירושלים.
עמן ומואב – 'שבבי בישׁי דירושָלָם', הם אלו שיעצחו וסיעו והכיבו אותה.

ד. געמן – גור תושב היה. נבוארדן – שב בתשובה ונעשה גור זדק.

ה. מבני בניו של סיסרא למדו תורה בירושלים [ורבי עקיבא מהם].
מבני בניו של סנהדריב לימדו תורה ברבים [– שמעייה ואבטליון].
מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק [– רבי שמואל בר שלית].
וכן אמרו (בגיטין נ). על רבי מאיר, שיצא מנירון קיסר.

דף צז – צח

רד. א. אלו סימנים הווכרו בסוגיא על דורי של מישיח?

ב. האם ביתת המשיח תלואה בתשובה ישראל?